

Súd: Okresný súd Prievidza  
Spisová značka: 12C/290/2012  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812207511  
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák  
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3812207511.6

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, sudcom JUDr. Róbertom Matulákom, v právnej veci žalobcu: MOSANA LIMITED, so sídlom Palm Crove House, P.O.BOX 438, Road Town, Tortola, British Virgin Islands, reg. No.: 594171, zastúpený Mgr. Andrejom Grundelom, usadeným euroadvokátom so sídlom v Bratislave, Ventúrska 14, proti žalovanému: M. O., nar. XX.X. XXXX, trvale bytom D., C. XX/X, za účasti osobitného subjektu na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, zastúpené JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec, J. Kráľa č. 5/A, o zaplatenie 529,55 eur s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

Žalobu zamietá.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

Žalobca je povinný zaplatiť Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove k rukám jeho právneho zástupcu, náhradu trov konania v celom rozsahu.

### odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 529,55 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 344,64 eur od 27.10. 2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný uzavrel dňa 31.10. 2006 so Slovenskou sporiteľňou, a.s., Zmluvu č. 0372798076 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s. /ďalej len „SLSP“, poskytla žalovanému kartový úverový rámec vo výške 331,94 eur /10.000 Sk/ a vydala žalovanému platobnú kartu. Ďalej boli v zmysle Zmluvy, Obchodných podmienok a Sadzobníka poplatkov dohodnuté ďalšie náležitosti Zmluvy a platobné podmienky, a to: výška kartového rámca, úroková sadzba, splatnosť úrokov, konečná splatnosť kartového rámca a iné platobné podmienky. Peňažné prostriedky vo výške kartového rámca bol žalovaný oprávnený čerpať platobnou kartou alebo výberom hotovosti v obchodnom mieste SLSP. Žalovaný sa zaviazal predmetný úver splácať vo výške a spôsobom uvedeným v Zmluve, Obchodných podmienkach v zásade tak, že v určitom období bol žalovaný povinný uhradiť SLSP minimálnu časť peňažných prostriedkov /ďalej len „Minimálna splátka“. V zmysle Zmluvy bola dohodnutá výška úrokovej sadzby ako odplaty za poskytnutý úver, ktorá bola platná v deň podpisu Zmluvy a ktorú podľa Zmluvy a Obchodných podmienok bola SLSP oprávnená meniť rozhodnutím SLSP a zverejnením. Žalovaný využil možnosť čerpať úver, avšak podmienky pre splácanie riadne nedodržiaval, so splácaním úveru sa dostal do omeškania, na skutočnosť ktorú ho SLSP upozorňovala a vyzývala ho na úhradu jeho splatných záväzkov. SLSP vznikla voči žalovanému pohľadávka v sume 529,55 eur, ktorá pozostávala z istiny úveru po splatnosti v sume 344,64 eur, úroku v sume 14,45 eur, úroku z omeškania do dňa postúpenia pohľadávky, t. j. 26.10. 2010 v sume 142,24 eur a z ostatného príslušenstva vo výške 28,22 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0918/2010/CE zo dňa 26.10. 2010 SLSP ako postupca postúpil okrem iného aj celú pohľadávku s príslušenstvom voči žalovanému na právneho predchodcu žalobcu ako postupníka s účinnosťou od 13.12. 2013. SLSP oznámila postúpenie pohľadávky žalovanému listom zo dňa 12.11. 2010. Právny predchodcu žalobcu

prostredníctvom svojho právneho zástupcu oznámil postúpenie pohľadávky na žalobcu žalovanému prostredníctvom Výzvy na okamžitú úhradu pohľadávky zo dňa 3.1. 2011. Žalovaný však predmetnú pohľadávku ani len čiastočne neuhradil. Z uvedených dôvodov sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 529,55 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 344,64 eur od 27.10. 2010 do zaplattenia a náhradu trov konania.

2. Žalovaný bol v konaní pasívny. K meritu veci sa napriek riadne doručenej žaloby a príloh k nej /8.7. 2013/ a opakovanej výzvy súdu nevyjadril a bez ospravedlnenia sa neustanovil ani na pojednávanie súdu. K vstupu vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane výhrady nemal, súhlasil so vstupom / č. I. 114/.

3. V priebehu konania, písomným podaním zo dňa 1.10. 2012, vstúpil do konania podľa § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku vedľajší účastník, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec. Uznesením č. k. 12C/290/2012-74 zo dňa 5.2. 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/730/2014-117 zo dňa 5.11. 2014 súd pripustil vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

4. So Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv, podľa osobitného predpisu súd konal naďalej aj po 1.7.2016, a to pod novým označením „osobitný subjekt konania“ podľa § 95 ods. 1 Civilného sporového poriadku /ďalej len „CSP“/ s poukazom aj na ustanovenie § 470 ods. 2 CSP.

5. Uznesením č. k. 12C/290/2012-150 zo dňa 21.8. 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/1227/2015-172 zo dňa 22.6. 2016 súd podľa § 92 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku pripustil, aby namiesto dovtedajšieho žalobcu, spoločnosti CASH COLLECTORS SK s.r.o. so sídlom v Bratislave vstúpila do konania na strane žalobcu, spoločnosť MOSANA LIMITED, so sídlom Palm Crove House, P.O.BOX 438, Road Town, Tortola, British Virgin Islands. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.9. 2015.

6. Žalobca ani žalovaný sa na pojednávanie nedostavili. Za splnenia podmienok ust. § 180 CSP, pojednával súd vo veci v ich neprítomnosti, pričom u žalovaného platila fikcia doručenia predvolania na pojednávanie podľa § 111 ods. 3 CSP.

7. Súd vykonal dokazovanie v predmetnej veci vypočítaním osobitného subjektu - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, oboznámením s obsahom listinných dôkazov, výpisom navrhovateľa z obchodného registra, Zmluvou o kreditnej karte č. 0372798076 zo dňa 31.10. 2006, Všeobecnými obchodnými podmienkami SLSP účinnými ku dňu uzavretia Zmluvy / ďalej len „VOP“/, Sadzobníkom poplatkov a náhrad účinnými ku dňu uzavretia Zmluvy, Výpisom z bankovej knihy SLSP, Prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok /č. I. 20 z 21.10. 2010/, Dodatkom k Zmluve o splátkovom úvere č. 0374005463 zo dňa 20.12. 2011, Oznamením SLSP adresovaným žalovanému o postúpení pohľadávky zo dňa 12.11. 2010, Oznamením právneho zástupcu právneho predchodcu žalobcu o postúpení pohľadávky zo dňa 3.1. 2011, písomnými vyjadreniami vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, písomnými vyjadreniami žalobcu, správou SLSP /č. I. 152/ a ďalšími dôkazmi, tvoriacimi obsah spisu, na základe čoho zistil tento skutkový a právny stav veci:

8. SLSP /veriteľ a súčasne právny predchodca žalobcu/ ako dodávateľ, uzavrela s žalovaným ako spotrebiteľom dňa 31.10. 2006 Zmluvu, poskytla žalovanému kartový úverový rámec vo výške 331,94 eur /10.000 Sk/ a vydala žalovanému platobnú kartu. Zmluva neobsahuje žiadne ďalšie povinné údaje podľa § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a síce sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov. Peňažné prostriedky vo výške kartového rámca bol žalovaný oprávnený čerpať platobnou kartou alebo výberom hotovosti v obchodnom mieste SLSP.

9. Žalovaný sa podľa žalobcu zaviazal predmetný úver splácať vo výške a spôsobom uvedeným v Zmluve, Obchodných podmienkach v zásade tak, že v určitom období bol žalovaný povinný uhradiť SLSP minimálnu časť peňažných prostriedkov.

10. Podľa Výpisu z bankovej knihy SLSP, SLSP vznikla voči žalovanému pohľadávka v sume 529,55 eur, ktorá pozostávala z istiny úveru po splatnosti v sume 344,64 eur, úroku v sume 14,45 eur, úroku

z omeškania do dňa postúpenia pohľadávky, t. j. 26.10. 2010 v sume 142,24 eur a z ostatného príslušenstva vo výške 28,22 eur.

11. Žalovaný dohodnutý úver čerpal, no riadne a včas ho nesplácal, čo je úplne zrejmé nielen z tvrdení žalobu, resp. jeho právneho predchodcu, nenamietaním týchto tvrdení žalovaným, ale aj z Výpisu z z bankovej knihy SLSP.

12. Žalobca však v priebehu celého konania nepredložil súdu výpis z úverového účtu, z dôvodu ktorého nebolo možné zistiť, kedy, akým spôsobom a v akej výške žalovaný úver čerpal, akú sumu a kedy žalobcovi, resp. jeho právnenmu predchodcovi vrátil a na čo boli tieto jeho platby započítané /istina, úroky, úroky z omeškania ap./.

13. Hoci žalobca resp. jeho právny predchodca tvrdil, že veriteľ opakovane vyzýval žalobcu, aby si svoje zmluvné povinnosti plnil a úver riadne splácal, tieto svoje tvrdenia v konaní nepreukázal.

14. Podľa tvrdení žalobcu, veriteľ na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0918/2010/CE zo dňa 26.10. 2010 ako postupca postúpil okrem iného aj celú pohľadávku s príslušenstvom voči žalovanému na právneho predchodcu žalobcu, Havel, Holásek & Partners s.r.o. ako postupníka. SLSP oznámila postúpenie pohľadávky žalovanému listom zo dňa 12.11. 2010. Právny predchodcu žalobcu prostredníctvom svojho právneho zástupcu oznámil postúpenie pohľadávky na žalobcu žalovanému prostredníctvom Výzvy na okamžitú úhradu pohľadávky zo dňa 3.1. 2011. Následne dňa 1.12. 2010 uzatvorili spoločnosť Havel, Holásek & Partners s.r.o. ako postupca so spoločnosťou CASH COLLECTORS SK s.r.o. so sídlom v Bratislave Zmluvu o postúpení pohľadávok s účinnosťou ku dňu 1.12. 2010. Spoločnosť Havel, Holásek & Partners oznámila postúpenie pohľadávky žalovanému Oznámením pohľadávky zo dňa 3.1. 2011, ktorým zároveň vyzvala žalovaného na okamžitú úhradu pohľadávky.

15. Z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok z 26.10. 2010 mal súd zistené, že celková pohľadávka SLSP ako veriteľa voči žalovanému ako dlžníkovi predstavovala sumu 529,55 eur.

16. Zo správy SLSP doručenej súdu dňa 14.9. 2015 mal súd zistené, že zo strany SLSP nedošlo do dňa postúpenia k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru vzniknutého zo Zmluvy o kreditnej karte č. 372798076/0900 uzatvorenej medzi SLSP ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom.

17. Vo svojich písomných podaniach právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalovaného poukázal na to, že Zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Je potrebné špecifikovať, z čoho pozostáva uplatnená suma 529,55 eur a kedy sa stala tá ktorá splátka úveru splatnou. Zo žaloby nie je zrejmé, aký je vzťah medzi riadnym úrokom z omeškania v sume 14,45 eur a úrokom z omeškania 142,24 eur, ktorý žalobca vyčíslil do 26.10. 2010. Nie je jasné, za aké obdobie a z akej sumy sú kapitalizované úroky z omeškania. Je potrebné presne špecifikovať, z ktorých dlžných splátok, za ktoré obdobie pozostáva istina a kedy nastala splatnosť tej ktorej splátky a z čoho sa skladajú, čo obsahujú jednotlivé splatné splátky. Pri splátkach, u ktorých nastala splatnosť pred 3 rokmi pred podaním žaloby, vzniesli námietku premlčania.

18. Právny zástupca osobitného subjektu na strane žalovaného na pojednávaní namietol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Pri postupovaní pohľadávky z banky na tretí subjekt, ktorý nedisponuje bankovým oprávnením, je nevyhnutné pri postupovaní pohľadávky postupovať v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. V tomto prípade neboli splnené podmienky v zmysle uvádzaného §-u, pretože v čase postúpenia nebol úver splatný a teda nedošlo k ukončeniu úverového vzťahu. Z §-u 92 ods. 8 vyplýva, že možno postúpiť iba splatnú pohľadávku. Taktiež právny predchodca žalobcu si nesplnil povinnosť v súvislosti s výzvou smerom k žalovanému, že sa nachádza v omeškani viac ako 90 dní so splnením bližšie neuvedenej časti údajného dlhu. Na podporu aplikácie § 92 ods. 8 predložil súdu a poukázal na rozhodnutia Krajského súdu Bratislave sp. zn. 6Co/203/2015, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/103/2015 a Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/460/2015. Poukázal tiež na nemožnosť postúpenia pohľadávky, ktorej obsah by sa s zmenou veriteľa zmenil. Podľa § 525 Občianskeho zákonníka, pri postupovaní pohľadávky z banky na tretí subjekt, by došlo týmto postúpením k zmene obsahu tejto pohľadávky, pretože zo zákona o bankách vyplýva, že s pohľadávkou banky sú spojené určité špecifické povinnosti ako aj rozsiahle bankové tajomstvo. Na základe uvedeného mal za to, že zmluva o postúpení zo dňa 1.12.2010 je neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka / ďalej len „OZ“/ a v zmysle zásady, že nikto nemôže previesť viac práv než má. Nemohlo dôjsť teda k platnému postúpeniu pohľadávky ani na aktuálneho žalobcu. Na základe uvedeného žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

19. Podľa § 52 ods. 1 až 3 OZ /platného a účinného ku dňu uzavretia Zmluvy/, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 54 ods. 1 OZ /platného a účinného ku dňu uzavretia Zmluvy/, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

22. Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch /v znení platnom v čase uzavretia Zmluvy/, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, alebo v inej právnej forme.

26. Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

27. V zmysle § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

28. Podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách /účinného v čase postúpenia pohľadávky/, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

29. Súd s poukazom na vyššie citované ustanovenia zákonov, právny vzťah medzi stranami založený Zmluvou, i keď ide o zmluvu uzavretú podľa ustanovení Obchodného zákonníka, považoval za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 OZ. Súd vzhľadom na právnu úpravu zákona č. 258/2001 Z.z. účinnú v čase uzavretia Zmluvy uvádza, že predmetnú Zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným možno podriaďiť režimu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia Zmluvy. Zákon o spotrebiteľských úveroch patrí do oblasti predpisov občianskeho práva a je vo vzťahu k OZ lex specialis /uvedený záver podporujú aj odkazy k textu zákona, aj keď nie presne v naznačených súvislostiach/. Uvedené znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 258/2001 Z.z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia OZ, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch podľa prvej hlavy ôsmej časti OZ. Rovnako na spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 až 60 OZ je potrebné vzhľadom na ich systematické zaradenie do OZ aplikovať všeobecné ustanovenia o občianskoprávných vzťahoch.

30. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je nedôvodná v celom rozsahu.

31. Súd mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu - SLSP, a.s. a žalovaným vznikol spotrebiteľský zmluvný vzťah uzavretím Zmluvy. Na predmetný vzťah sa použijú ust. zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, ako aj ust. zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keďže išlo o dočasné poskytnutie finančných prostriedkov, ktoré sa žalovaný ako spotrebiteľ zaviazal veriteľovi vrátiť. Súd považuje Zmluvu za typovú, vyhotovenú pre širší okruh spotrebiteľov. Na základe Zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver, ktorý sa zaviazali v pravidelných mesačných splátkach splácať.

32. Súd mal v konaní takisto preukázané, že medzi žalobcom /jeho právnym predchodcom/ a SLSP, bola dňa 26.10. 2010 uzavretá Zmluva o postúpení pohľadávok, pričom postúpenie pohľadávky zo Zmluvy právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, resp. oznamoval /žalobca nepredložil súdu dôkaz o doručení ani o doručovaní týchto písomností žalovanému/.

33. Osobitný subjekt na strane žalovaného v konaní namietal, že došlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 / správne § 92 ods. 7/ zákona Č. 483/2001 Z.z. o bankách, z dôvodu ktorého je potrebné posudzovať samotné postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu /jeho právneho predchodcu/ ako neplatný právny úkon podľa § 39 OZ, v dôsledku čoho nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Žalobca s týmito tvrdeniami nesúhlasil a postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu právneho predchodcu žalobcu na žalobcu považoval za platné.

34. Z vyššie uvedených dôvodov bolo potrebné v konaní predovšetkým posúdiť, či žalobca je v predmetnom konaní aktívne legitimovaným subjektom.

35. Podľa ust. § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

36. Podľa § 92 ods. 7 zákona Č. 483/2001 Z. z. o bankách / ďalej len "zákon o bankách"/ účinného v čase postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

37. V súlade s vykonaným dokazovaním a v zmysle citovaných ustanovení zákonov, súd v konaní nemal preukázané, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky uplatnenej v predmetnom konaní, ku ktorému malo dôjsť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 26.10. 2010 medzi právnym predchodcom žalobcu a jeho právnym predchodcom, SLSP.

38. Súd sa stotožnil s vyjadrením právneho zástupcu osobitného subjektu na strane žalovaného, ktorý namietal aktívnu legitimáciu žalobcu /jeho právneho predchodcu/, pretože argumentácia právneho zástupcu bola podľa právneho názoru súdu v súlade s aktuálnou judikatúrou v obdobných právnych veciach /napríklad aj rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/460/2015-138 zo dňa 13.1. 2016/.

39. Aby pohľadávka podľa ust. § 92 ods. 8 /predtým § 92 ods. 7/ zákona o bankách mohla byť postúpená z banky na nebankový subjekt, je potrebné, aby bol klient banky s plnením svojho záväzku v omeškaní aspoň 90 dní, a aby banka na splnenie záväzku klienta predtým písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, a teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, v priamom rozpore so zákonom. Postúpenie pohľadávky je v takomto prípade neplatné, a to nielen medzi stranami Zmluvy o postúpení pohľadávok, ale aj voči žalovanému.

40. Vo všeobecnosti vecnou legitimáciou treba rozumieť stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého fyzická či právnická osoba je subjektom práva alebo povinnosti, ktoré sú predmetom konania. Pokiaľ ide o dvojstranné právne vzťahy, v ktorých strany sporu stoja svojimi návrhmi proti sebe, môžeme hovoriť buď o vecnej legitimácii aktívnej /na strane žalobcu/, alebo o vecnej legitimácii pasívnej /na strane žalovaného/. Nedostatok vecnej legitimácie znamená, že ten, kto tvrdí svoje hmotnoprávne oprávnenie, alebo o kom sa tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, v skutočnosti toto oprávnenie nemá, alebo nie je nositeľom tvrdenej povinnosti, o ktorú v konaní ide.

41. Žalobca svoje nároky voči žalovanému odvodzuje zo Zmluvy, ktorú žalovaný uzavrel so SLSP, teda bankou poskytujúcou úvery na základe bankovej licencie, čo je skutočnosť všeobecne známa. Tieto nároky mal žalobca získať postúpením.

42. Podľa § 525 ods. 1 OZ, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

43. Vyššie citované ustanovenie zákona zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Podľa názoru súdu, pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať za takéto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. zákona o bankách, ako aj obsiahle bankové tajomstvo /§ 91 a nasl. cit. zákona/. Tieto požiadavky a povinnosti nevyplývajú pre banku zo zmluvy s klientom, ale priamo zo zákona. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom - postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom - postupcom (bankou) a dlžníkom. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ustanovenie § 525 ods. 1 OZ bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka.

44. Vzhľadom na uvedenú zákonnú výluky, ustanovenie § 92 ods. 8 /predtým ods. 7/ zákona o bankách dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých vyššie uvedených podmienok, ktorých splnenie však súd v danom konaní preukázané nemal. Postúpenie pohľadávky v danom prípade tak bolo v priamom rozpore s ustanovením § 525 ods. 1 OZ. Účelom uvedeného ustanovenia je totiž okrem iného aj ochrana dlžníka pred tým, aby jeho dlh v prípadoch uvedených v cit. ustanovení zákona prešiel na inú osobu z pôvodného veriteľa, voči ktorému pôvodne vznikol. Kým teda v iných prípadoch neplatnosti zmluvy o postúpení /napr. kvôli nedostatočnej identifikácii pohľadávky/ sa účinky tejto neplatnosti prejavia len medzi postupcom a postupníkom, no voči dlžníkovi je takéto postúpenie podľa § 526 ods. 2 OZ účinné, ak mu ho oznámi postupca, v prípadoch uvedených v § 525 OZ, ani prípadné oznámenie postupcu v zmysle § 526 OZ, nemá voči dlžníkovi žiadne účinky. Dlžník teda nie je povinný plniť postupníkovi bez toho, aby bol oprávnený domáhať sa preukázania zmluvy o postúpení.

45. Z uvedeného teda vyplýva absolútna neplatnosť postúpenia, pričom postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, je povinný tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia pohľadávky. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta /dlžníka/ písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku, pričom musí preukázať, že klient si výzvu aj prevzal, a zároveň že klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením, svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka.

46. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná /teda jej postúpenie je objektívne zakázané, neprípustné/, potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi.

47. Z žalobcom predložených dôkazov vyplýva, že postupca, SLSP, mal zaslať žalovanému výzvu podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ktorú však v konaní nepredložil. SLSP mimoriadnu splatnosť úveru pred postúpením svojej pohľadávky na právneho predchodcu žalobcu však ani nevyhlásila. Dňa 26.10.2010 uzavrel postupca s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorou postúpil pohľadávku voči žalovanému na právneho predchodcu žalobcu. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. je však pre platné postúpenie potrebné dodržať medzi výzvou a postúpením pohľadávky lehotu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. V danom prípade žalobca nepreukázal, že bola splnená jedna z dvoch podmienok pre platnosť postúpenia z banky na navrhovateľa. Žalobca do spisu nepredložil takisto žiaden dôkaz, že by v skutočnosti doručil žalovanému právny predchodca žalobcu pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa výzvu na zaplatenie pohľadávky podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z., skutočnosť ktorú žalovaný v konaní prostredníctvom osobitného subjektu na jeho strane poprel. Žalobca v konečnom dôsledku v konaní nepreukázal ani to, že žalovaný je v omeškaní čo i len s niektorými splátkami úveru.

48. Pre úplnosť súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že počas trvania úveru bankou predchodcom žalobcu, je banka držiteľ bankového povolenia, a teda vzťahuje sa, tak, ako už bolo vyššie uvedené, na ňu zákon o bankách, ktorý je lex specialis vo vzťahu k OZ. Ako už bolo vyššie uvedené, pre platné postúpenie pohľadávky zo strany banky, ako postupcu, musia byť splnené okrem všeobecných

podmienok ust. § 524 OZ aj podmienky uvedené práve v citovanom ust. § 92 ods. 8 /predtým 7/ zákona o bankách. Zo znenia citovaného ustanovenia vyplýva, že predmetom postúpenia z banky na „nebankovku“ môžu byť len splátky úveru, ktoré sú nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti a zároveň musí byť splnená aj podmienka, že banka písomne vyzve svojho klienta na úhradu peňažného záväzku s tým, že je v omeškaní nepretržite 90 dní. Pokiaľ by došlo k výkladu, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní omeškania dlžníka, musel by súd dospieť k záveru, že banka môže postúpiť úverové vzťahy bežne uzatvárané na akýkoľvek subjekt, teda aj na nebankovku, čo je v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by to k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa, ktorý vstúpil do zmluvného vzťahu s bankou, ktorej činnosť podlieha dozoru NBS a stal by sa dlžníkom nebanky. Žalobca v konaní nepreukázal, v akej výške boli splátky úveru pred postúpením pohľadávky splatné, pričom banka /SLSP/ vôbec nevyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru.

49. Navyše, podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ani tieto podmienky žalobca nespĺnil a preto aj z tohto dôvodu bolo postúpenie pohľadávky právnym predchodcom navrhovateľa na navrhovateľa neplatné.

50. Na základe vyššie uvedeného súd žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní.

51. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný a osobitný subjekt na strane žalovaného - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, boli v konaní v celom rozsahu úspešný a preto im patrí plná náhrada trov konania, ktoré účelne vynaložili na obranu svojich práv v konaní. Žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal. V konaní si náhradu trov uplatnil osobitný subjekt na strane žalovaného - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktorému súd náhradu trov priznal v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania osobitnému subjektu na strane žalovaného rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník /§ 262 ods. 2 CSP/.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v troch rovnopisoch.

Odvolanie musí okrem všeobecných náležitostí /označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku súdu/ obsahovať oznámenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1 a 2 CSP.